

**Oponentský posudek na bakalářskou práci Kristiny Kubokové:
„Vliv žárlivosti na stabilitu partnerského vztahu“**

Předložená práce je zaměřena na aspekty ovlivňující stabilitu partnerství, se stěžejním důrazem na žárlivost. Autorka kromě teoretického rozpracování problematiky prezentuje i výsledky svého výzkumu, který navazuje na longitudinální studii, která proběhla v letech 2006 -2009. Z tohoto hlediska se jedná o velice zajímavý počín, který skýtá značný potenciál a bezesporu tak může naplnit svůj hlavní cíl, a sice testovat vliv žárlivosti na stabilitu partnerského vztahu.

Práce je strukturována přehledně a logicky. V teoretické části autorka na 27 stranách shrnuje relevantní odborné studie zabývající se danou problematikou, a to zejména zahraniční primární výzkumy, což bych na tomto místě velice ráda vyzdvihla a autorku za to pochválila. Jednoznačně tak ukazuje, že je schopna velice dobře pracovat s literaturou. Co se týče stylistické úrovně textu, je poměrně dobrá, ačkoliv ne bezchybná, což místy komplikuje srozumitelnost sdělení. Někdy je pochopení až nemožné (např. na str. 18 autorka uvádí, že „*S delší délkou vztahu se prohlubuje závazek ve vztahu /.../, fyzická atraktivita*“, pročež mi není jasné, jakou roli v obsahu hraje pojem „fyzická atraktivita“). Stejně tak bych autorce radila, aby si práci po sobě příště ještě jednou přečetla, nebo ji dala zkontrolovat někomu dalšímu, aby byly odstraněny překlepy a gramatické chyby. Co se týče formálních nedostatků, pokud se autorka rozhodne přechylovat jména, měla by si být jistá pohlavím autora, aby nedocházelo k tomu, že ženám přiřkne mužská jména a naopak (např. Felmlee je žena). Z hlediska obsahového by si měla dávat autorka větší pozor na interpretaci jednotlivých studií (např. na str. 5 uvádí, že „*Existuje mnoho studií zabývajících se zkoumáním výběru partnera na základě našich rozhodnutí...*“, přičemž cituje studii zaměřenou na homogamii mezi partnery, z níž však nikterak nevyplývá, že by podobnost mezi partnery byla následkem vědomé volby či rozhodnutí některého z partnerů). V textu se však objevují i faktické chyby (např. na str. 11 v rámci Oidipova komplexu autorka uvádí, že „*v ideálním případě se dítě identifikuje s rodičem opačného pohlaví a konflikt se vyřeší*“, ačkoliv pravděpodobně mínila rodiče pohlaví stejného). Části textu vycházející z evoluční psychologie jsou leckdy poněkud povrchní a zjednodušující (např. str. 14: „*Je to tím, že obecně si ženy a muži váží jiných vlastností*“), ačkoliv z tohoto paradigmatu autorka do značné míry vychází. Z tohoto důvodu bych namísto kusých informací, které (dle mého názoru) člověku neznalého dané oblasti mnoho neřeknou, očekávala tyto pasáže propracované hlouběji. Některé uvedené studie jsou nastíněny tak zběžně, že není jasné, proč jsou citovány, resp. co jimi chtěla autorka říci (např. str. 33: „*Většina teoretiků se shoduje, že za žárlivost ve vztahu doplácí oba dva partneři, jak ten, který žárlí, tak ten, který žárlivost vyvolá*“). Ačkoliv je teoretický úvod zpracovaný velice dobře, nechápu, proč se v něm autorka více (než poznámkou pod čarou) nezaobírá pojmem mate-retention, který je součástí hlavní hypotézy, ale naopak věnuje značný prostor výzkumům zaměřených na attachment, osobnostní rysy atd., s nimiž však dále už nikterak nenakládá (např. v diskusi, což jsem očekávala). I když jsou výsledky zpracované velice dobře, tabulka č. 1 ze své podstaty nedává smysl a u tabulky č. 13 chybí popis. Nicméně studii považuji za velice zdařilou, i když se bohužel zúčastnilo méně lidí, než autorky očekávaly. Nyní bych ráda autorku požádala o zodpovězení několika dotazů vyplývajících z předložené práce.

1) Na str. 19 autorka uvádí, že „*z evolučního pohledu láska také zvyšuje schopnost potomků přežít (v tomto případě jde potom ovšem o lásku mateřskou)*“, přičemž by mne zajímalo, proč se autorka domnívá, že musí jít nutně pouze o mateřskou lásku, když, jak sama uvedla v předchozím textu, je angažovanost otců (v případě lidí) ve výchově potomků značná.

- 2) Autorka ve své práci operuje s konceptem mate-value, který však řádně nevysvětlila. Mohla by tak prosím krátce učinit?
- 3) Myslí si autorka, že výpovědi respondentů ohledně partnerské spokojenosti atd., kteří již v daném vztahu nejsou (tedy retrospektivní výpovědi) mohou být nějakým stylem ovlivněné oproti výpovědím jedinců, kteří v daném vztahu stále setrvávají? Dají se tyto dva druhy výpovědí bez obav porovnávat?
- 4) Napadají autorku nějaké další interpretace výsledků (v souvislosti s faktory uvedenými v teoretickém úvodu)?

I přes veškeré výhrady práce jednoznačně splňuje podmínky kladené na bakalářské práce, a proto ji doporučuji k obhajobě. Zejména kvůli interpretačním nedostatkům navrhuji hodnocení 1-2 v závislosti na obhajobě.

Mgr. Zuzana Štěrbová
1. Lékařská fakulta UK

V Praze dne 5. 6. 2013